

Resumé av EESK konferens, 2009-09-21.

EESK står för Europas Ekonomiska och Sociala Kommitté och är en rådgivande församling inom EU som utgör det civila samhällets röst i beslutsprocessen inom unionen. Medlemsstaternas företrädare för organisationer inom näringsliv och samhälle blir genom kommittén gemensamt delaktiga i att utforma den politik och de beslut som tas. EESK:s arbete bidrar främst till att avsevärd sakkunskap samlas under ett tak samt att EESK genom sina yttranden säkerställer att EU verkligen tar till vara på de erfarenheter, förslag och åsikter som de representativa organisationerna inom den sociala sektorn ger. EESK fungerar som ett slags forum där skilda intressen samlas för att finna kompromisser och samförstånd i olika frågor, i syfte att främja sunda styresformer för EU.

Denna EESK konferens ifann sig på Elite Palace Hotel i Stockholm och det var 53 medverkande på plats från olika medlemsnationer inom EU. Sammanträdet inleddes med ett välkomstanförande av Staffan Nilsson, ordförande i grupp III, samt Irini Pari, EESK:s vice ordförande och ordförande i kommunikationsgruppen. Pari talade bl.a. om vikten av ett gott samarbete medlemsländerna emellan i alla de olika frågor som EESK berör, såväl på Europa-nivå som på lokal nivå. Pari menade att Europa behöver en enad röst för att kunna få en stark roll inför resten av världen, ett starkt Europa som har ett aktivt civilt samhälle i samarbete med Sverige. Arbetslösheten i och med den ekonomiska krisen för unga, invandrare och andra segregerade grupper i samhället var ett av de problem som ansågs ha hög prioritet inom EESK, så även miljöfrågor och bekämpning mot rasism.

Vidare fortsatte konferensen med en första temasession; ”Det organiserade civila samhällets roll i den strukturerade civila dialogen”. Inger Persson, medlem i grupp III, inledde sessionen med att förklara den civila dialogen som en möjlighet för organisationer att ta sig in i det politiska rummet, där människor går ihop för att påverka politiken i en viss fråga. Därefter berättade Göran Pettersson, generalsekreterare i Forum för frivilligt arbete, om hur den sociala sektorn ser ut i Sverige idag. Bl.a. framkom att Sverige idag har ca 200 000 frivilliga organisationer med 32 miljoner medlemskap. Av dessa är 24% anställda inom sektorn medan 76% består av volontärer. Den sociala sektorn inom Sverige utgör 6% av BNP. Pettersson beskrev det ideella samhället som en stor och viktig del av den svenska välfärden. Det var exempelvis den ideella föreningen Mjölkdroppen som i ett senare skede kom att bli dagens BVC (Barnvårdscentral) och Röda Korsets arbete med att hjälpa äldre i deras livsföring utvecklades så småningom till nuvarande Hemtjänsten. Den ideella sektorn är nödvändig för att ge en röst för den människa som inte har någon röst och den måste vara samhällskritisk. För en framgångsrik social sektor är det viktigt med en civil dialog, att man tittar långsiktigt och har som mål att gå från projektbidrag till organisationsbidrag samt att man skapar en mångfald som ger större möjligheter och utbud för att fler organisationer ska kunna arbeta inom den sociala sektorn. För att ge en bild av hur det civila samhället ser ut i Europa fanns Jean-Marc Roirant, medordförande i kontaktgruppen för EESK och det europeiska civila samhällets organisationer och nätverk, på plats för att ge sin syn på det hela. Roirant klargjorde bl.a. att det är stor skillnad på hur arbetet inom den sociala sektorn fungerar i andra länder inom EU jämförelsevis med Sverige, antalet ideella organisationer är i många medlemsnationer inte alls särskilt stora, och i vissa länder nästintill obefintliga. Av den anledningen ansåg Roirant att det var speciellt viktigt att förklara betydelsen av

EESK, så att människor vet att det finns och varför, för att sedan kunna dra nytta av det. Medborgarna vill, enligt Roirant, delta mer och ha ett större inflytande på hur EU fungerar och kunna bidra till utvecklingen av unionen. Slutligen så underströk Roirant ytterligare betydelsen av en dialog mellan de olika ideella organisationerna i medlemsnationerna, detta för att kunna utveckla ett bygge tillsammans men även för att inte skapa förvirring i nytilkomna EU-länder där det civila samhället inte är så vanligt.

Efter en kortare kaffepaus med tillhörande mingel fortsatte så den andra temasessionen; ”Den sociala ekonomin under 2000-talet”. Elisabet Mattsson, ordförande i Plattformen för socialt företagande i Sverige, inledde denna session med att förklara hur den sociala ekonomin ser ut i dagsläget i Sverige. Hon menade att socialekonomiska föreningar är något som vi, kanske omedvetet, stöter på dagligen i vår livsföring, ett exempel på det är den socialekonomiska föreningen BASTA som bl.a. arbetar på gator och torg med att hålla vårt samhälle rent. För att kunna utveckla dessa organisationer ansåg Mattsson det betydelsefullt att våga tro på mångfald, att inte se på förutsättningarna fyrkantigt. Med detta ville Mattsson ha sagt att det krävs att vi börjar samarbeta över gränserna, att kunna skapa organisationer i samspel med andra länder, vilket skulle kunna vara möjligt genom det välutvecklade elektroniska nätverk som finns idag. Dessutom påpekade Mattsson vikten av att våga låta de unga ta över. Hon konstaterade att dagens 80-talister är en generation som tror starkt på företagande och på möjligheterna som finns för att hitta helt nya former för organisering då deras tänk är på mer global sikt. För att denna utveckling ska bli möjlig krävs mer pengar, folkbildningar och mötesplatser samt en ny lagstiftning för sociala arbetskooperativ om ett internationellt nybygge av organisationer ska kunna uppfyllas. Dessa åsikter backades även upp av Mattssons internationella kollega Miguel Ángel Cabra de Luna (ES), medlem i grupp III:s presidium. Cabra de Luna föreslog dessutom att man på ett redan tidigt stadium borde utbilda barn i företagande, detta för att steget senare i livet till att öppna företag inte skulle bli så stort. Cabra de Luna menade att sociala organisationer är ytterst nödvändiga för att hjälpa socialt utslagna att ta sig in på arbetsmarknaden och att den svenska modellen fungerade som en stor förebild för andra länder i detta arbete.

Vid pennan,

Maria Åhdén, socionomkandidat vid Dianova.